ADDENDA.

Fragm. 25. In glossa Hesychii, ἀρρύθμων: θω ἀσυμφώνων. Σοφοκλῆς αἰγί, recte Musurus Αἰγίσθῳ correxisse putandus erit, si Sophoclis nomen recte suppletum est in verbis Philodemi περὶ εὐσεβείας in Gomperzii Studiis Herculanensibus fasc. 2. p. 22.

5 [Αἰσχύλος] δ' ἐν Ἡλιά-
[σιν τὸν] Δία καὶ αἰθέ-
[ρα λέγει κ]αὶ γῆν καὶ
[οὐρανὸ]ν καὶ τὰ πάν-
[τα καὶ ὑ]πὲρ τὰ πάν-
10 [τ'· Εὐριπί]δης (?) δ' ἐν Μυ-
[σοῖς (?) καὶ] τὸν Δία καὶ
[οὐρανὸ]ν ἡλιωπὸν,
[Σοφοκλῆς] δ' Αἰγίσθῳ
[οὐρανὸν μ]όνον, ἐν Οἰ-
15 [νεῖ δὲ καὶ τ]ὸν Δία —.

Fragm. 145. ΑΧΑΙΩΝ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Η ΣΥΝΔΕΙΠΝΟΙ] Ad hanc fabulam spectant Philodemi verba in libro de ira in volum. Hercul. col. XVIII. (p. 66, 20. ed. Gomperz.):

15 . . χαλκοῦν . . . .
. . . . . κ-
άτω ἄνω μιγνύωσι π-
αραπεμφθέντες ὑπό
τινος ἑστιῶντος ὥσπερ
20 ὁ Σοφοκλέους Ἀχιλλεύς —.

Fragm. 267. γενεᾶς] Bergkii emendationem γένας confirmat Philodemus περὶ εὐσεβείας in Gomperzii Studiis Herculan. fasc. 2. p. 51. καὶ τῆς | ἐπὶ Κρόνου ζωῆς | εὐδαιμονεστάτης | οὔσης, ὡς ἔγραψαν Ἡ|σίοδος καὶ ὁ τὴν Ἀλ|κμεωνίδα ποιήσας | καὶ Σοφοκλῆς "εὐδαί|μονες οἱ τότε [γέν]νας" εἰπών . . . Eundem librariorum errorem apud Aristoph. Avium v. 1376. correxi in nova hac Poetarum scenicorum editione.

Post fragm. 278. adde, 278ᵇ. Philodemus περὶ εὐσεβείας in Gomperzii Studiis Herculan. fasc. 2. p. 23. καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ τὴν Γῆν μητέρα τῶν θεῶν φησιν, ἐν Τριπτολέμῳ δὲ καὶ Ἑστίαν εἶναι.

Fragm. 423. ὑπὲρ ἀτρυγέτου] ὑπὲρ αἰθέρος ἀτρυγέτου Kockius.

Inter incertarum fabularum fragmenta male a quibusdam numeratur Pollucis notatio 2, 154. ἀχείρωτον δὲ Σοφοκλῆς εἴρηκε τὸ ἀχειρούργητον, δυσχείρωτα δὲ Δημοσθένης. quae recte ab aliis relata est ad Oedip. Col. 698. ubi olea appellatur φύτευμ' ἀχείρητον, αὐτόποιον. Sic codex Laurentianus et apographa nonnulla: in aliis apographis ἀχείρωτα, de quo L. Dindorfius in Thesauro vol. 1. part. 2. p. 2744. "ἀχείρητον unde ducatur, quum nullum sit verbum simplex in έω, non intelligitur, et certe ἀχείριστον dicendum fuisse videtur. Sophocles si scripsit per ω, conferendum Aeschyleum τυμβοχόα χειρώματα Sept. 1022. quod scholiasta Byzantinus explicat θύματα τὰ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς διὰ χειρῶν ἐργαζόμενα τῷ τύμβῳ τοῦ νεκροῦ, Thomas Mag. θύματα τὰ διὰ τῆς χειρὸς γενόμενα". Si Sophocles adiectivo hoc non *indomiti* significatione, cui quodammodo conveniunt verba proxima ἐγχέων φόβημα δαΐων, sed nova quam Pollux ei tribuit significatione usus est, comparari potest quod ex Ioanne Chrysostomo de manna dictum memoravit Suicerus, ἄρτον ἀχειρογεώργητον ἔτρωγον, quod adiectivum ad similitudinem adiectivi ἀχειροποίητος, quo Novi Testamenti scriptores utuntur, formatum videtur.